

דף כ:

י"ד פימן רכט סעיף ג עין משפט ב.

ג. מי שנדר ושמע חבירו ואמר תוק כדי דבר ואני, ושמע השלישי
ואמר תוק כדי דבר של השני ואני, ונשאל הראשון כולם הותרו,
אבל אם נשאל האחרון הוא הותר והראשונים עדין אסורים.
וה"ה לנודר מבשר והתפיס פט בבשר, והתפיס דבש בפת הותר הבשר
הותרו כולם.

ה. אסור עליו כבר שני פעמים^ה או שנסבע עליושתי פעמים אע"פ
נסחאל עליו^ו והתירו לו אסור עדין עד שישאל עליו פעם שנייה ויתירו
לו.

י"ד פימן רلد סעיף גג עין משפט ד.

ג. נדר הוא, והיא התפיסה בו, מפר שלה, ושלו קיימים.

י"ד פימן רلد סעיף גב עין משפט ה.

ג. נדר היא, והתפיס בה הבעל או האב, שוב אינם יכולים להפר, דהיינו
קיימים.

י"ד פימן רلد סעיף גד עין משפט ו.ג.

ג. נדר לעצמו, והדירה כמותו וגמר לבתו להדרה, ואמרה: אכן, הרי זה
אינו יכול להפר. ואם נדר והדירה דרך שלאה לידע מה בלבה, כגון
שאמר לה: התרצבי בנדר זה להיות כמותי או לא, ואמרה: אכן, הרי זה
מפר לה. כיצד, אמר לה; הרי נזיר, ואת, כלומר: ואת נזירה כמותי,
ואמרה: אכן, אינו יכול להפר לה. אמר לה: הרי נזיר, ומה תאמר,

ג. ממשנה נדרים ט"ז ע"א, וכדמפרש רבא שם בדף י"ח ע"א.
ד. פירוש שאין כוונתו לשאל רק על הרשותה, אבל אם נשאל על כולם בבית אחת די
לו בהיתר אחד כמו בסיסי רכ"ח סעיף מ"ז. ש"ך ס"ק י"ג.

האת נזירה כמותי, ואמراה : אמן. הרי זה יפר ; ואם הפר לה, שלו בטל, שזה כמו שתוליה נדרו בנדרה. אמרה לו : הריני נזירה, אתה, ואמר : אמן. אינו יכול להפר.